

РЕШЕНИЕ

№ 3338

гр. София, 17.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 21.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6632** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на Ц. В. С., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 5, ап. 40, срещу Ревизионен акт № Р-22221019008361-091-001/10.8.2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., изменен с Решение № 1797/26.11.2020 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., при ЦУ на НАП.

В жалбата са развити доводи за материална незаконосъобразност на обжалвания ревизионен акт, както и за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването му. В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. К., който поддържа жалбата и моли за отмяна на атакувания ревизионен акт. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък.

Ответникът - Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., при ЦУ на НАП, не е представляван и не е заявил становище по основателността на жалбата.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище в производството.

Административен съд София – град, след като обсъди оплакванията в жалбата, събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2

ДОПК, намира следното:

Ревизионното производство е започнало със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221019008361-020-001/18.12.2019 г., връчена на 4.2.2019 г., изменена със ЗИЗВР № Р-22221019008361-020-002/04.05.2020 г., издадени от А. Г. М., на длъжност началник сектор на ТД на НАП С., съгласно заповед № РД-01803/7.6.2017 г. Със ЗВР е възложено извършването на ревизия на Ц. В. С. за определяне задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 1.1.2013 г. до 31.12.2013 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-22221019008361-092-001/20.7.2020 г., връчен по електронен път на лицето на 21.7.2020 г. Срещу доклада не са постъпили възражения в срока по чл.117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията е приключила с издаване на Ревизионен акт № Р-22221019008361/091-001/10.8.2020 г., издаден от А. Г. М., началник сектор в ТД на НАП, възложител на ревизията и А. Б. Г., главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията. С него са определени задължения, установени върху определена по реда на чл. 122-124 от ДОПК данъчна основа за облагане на физическото лице. С РА са установени задължения по ЗДДФЛ в размер на 6 722,39 лв. главница и 4286,54 лв. лихва, или в общ размер от 11 008,93 лв.

Органите по приходите са констатирали, че на основание чл. 6 от ЗДДФЛ, като местно физическо лице жалбоподателят е данъчно задължено лице за облагаемите си доходи през съответната година от източници в България и чужбина. Установено е, че жалбоподателят е самоосигуряващо се лице в [фирма], ЕИК [ЕГН], като не е получавало доходи за положен личен труд.

С протокол за присъединяване на документи от друго производство № Р-22221019008361-П.-001 са били присъединени документи и доказателства от производство с У. ПФ-22221019000557, при която е извършена проверка за съпоставка на имуществото и доходите на физическото лице. На жалбоподателя е било връчено ИПДПОЗЛ № ПФ-22221019000557-004-004/29.11.2019 г., с което били изискани всички договор с юридически и физически лица за предоставени/взети заеми за периода 1.1.2013 г. до 31.12.2016 г.; трудови и/или граждански договори, договори за управление, трудови книжки, сметки за изплатени суми по извънтрудови правоотношения, осигурителни книжки, договори за наем, разписки или други документи, доказващи получен доход от наем, документи за изплатени доходи от участия в юридически лица, както и всякакви други документи, доказващи9 получени доходи от 1.1.2013 г. до 31.12.2016 г.; договори за предоставени заеми в дружествата, в които лицето е представляващ и/или управител: [фирма], [фирма] и [фирма], декларация за съгласие за разкриване на банкова сметка и писмени обяснения. Ревизираното лице декларирало, че не е получавало или предоставяло безвъзмездно суми и не е представило документи или писмени обяснения за наличните парични средства в брой към 01.01.2013 г.

От ревизираното лице с вх. № 59-00-933#8/14.4.2020 г., във връзка с ИПДПОЗЛ изх. № Р-22221019008361-040-001/24.2.2020 г., и по електронен път на 17.06.2020 г. са били представени: нотариален договор за покупка на недвижим имот в Германия, платежни документи за платени данъци за имота, нотариален договор за продажба на недвижим имот в Германия, нотариален акт за покупко-продажба № 57/9.9.2008 г., съгласно който В. В. Ц. и Ц. В. С. продават апартамент в [населено място] за сумата

от 12 200 лв.

Били са представени още: договор за дарение от 18.12.2008 г., сключен между И. Т. Ц. (дарител) и жалбоподателя (надарен) за сумата от 10 000 лв.; договор за дарение от 05.03.2008 г., сключен между И. Т. Ц. (дарител) и жалбоподателя (надарен) за сумата от 13 000 лв.; договор за дарение от 12.8.2007 г., сключен между И. Т. Ц. (дарител) и жалбоподателя (надарен) за сумата от 17 000 лв.; договор за паричен заем от 03.02.2012 г., сключен между Б. М. С. (заемодател) и жалбоподателя за сумата от 6 000 лв. договор за паричен заем от 27.12.2012 г., сключен между Е. А. Т. (заемодател) и жалбоподателя за сумата от 20 000 евро; договор за паричен заем, сключен на 7.1.2008 г., между М. Б. М. (заемодател) и жалбоподателя (заемател), за сумата от 10 000 лв.; договор за паричен заем от 14.1.2008 г., сключен между И. П. А. (заемодател) и жалбоподателя (заемател) за сумата от 10 000 лв.

Представените доказателства не били кредитирани от ревизиращия екип, тъй като нямало доказателства за произхода на паричните средства, освен това не били декларирани при проверката налични средства в брой. Органите по приходите приели, че тези договори представляват частни документи, създадени в ползва на ревизираното лице, без доказателствена сила. Не са кредитирани и представените договори за заем, тъй като не били представени доказателства за преведени суми по банкова сметка на жалбоподателя, за декларирани суми в подадени декларации по чл. 50 ЗДДФЛ и за декларирани суми от лицата, посочени като заемодатели.

След извършен анализ от ревизиращия екип на представените от лицето документи, и резултатите от процесуалните действия и остатъците на паричните средства по банковите сметки, както и на база извършени справки в програмните продукти на НАП, органите по приходите формирали основата за облагане с данък за 2013 г. по реда на чл. 122 от ДОПК, поради наличие на обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК – наличие на данни за укрити приходи и доходи. На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено уведомление № Р-2222101090008361-113-001/29.6.2020 г., с което е уведомено, че при извършване на ревизията са установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 – наличие на данни за укрити доходи, поради което основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода 1.1.2013 г. до 31.12.2013 г., ще бъде определена по реда на чл. 122 -124а от ДОПК.

В резултат на събраните доказателства е било установено, че за 2013 г. жалбоподателят имал следите източници на доходи и извършени разходи:

Съгласно представени от ревизираното лице документи с вх. № 59-00-933#9/22.5.2020 г., е установено, че през 2013 г. лицето е извършило разход за придобиване на недвижим имот, находящ се в Германия, [населено място] на стойност 60 000 евро. Установено е, че задълженото лице има сключен граждански брак, поради което е прието, че придобитото по време на брака имущество е в режим на семейна имуществена общност и двамата съпрузи имат равен дял на придобитото по S от сумата, т.е. по 30 000 евро или 58 674,90 лв. Така изчислената сума е посочено в изготвената от органите по приходите съпоставка за съответствие между стойността на имуществото на задълженото лице и направените от него разходи и декларирани доходи за 2013 г. на ред Разходи за придобиване и подобрене на недвижимо имущество. Отделно на ред – Разходи за заплатени данъци, осигурителни вноски, такси и др. публични задължения е посочена платената сума в размер на 3 723,58 евро /7 282,69 лв., за заплатени такси във връзка с придобиване на имота.

Констатирано е, че задълженото лице не е декларирало извършени разходи за живот, поради което органите по приходите са взели предвид арзходи по фактури за доставка на стоки и услуги в размер на 539,82 лв. Съобразени били и наличните средства в банкови сметки в размер на 726,50 лв.

В резултат на това, било установено, че е налице превишаване на разходите над получените приходи за 2013 г. в размер на 67 233,91 лв. Този недостиг е приет като придобит и използван през тази година за нуждите на ревизираното лице доход. Не били установени данни за наличие на необлагаеми доходи по чл. 13 от ЗДДФЛ.

Ревизиращият екип е установил на основание чл. 122 от ДОПК основата за облагане с годишен данък за 2013 г. на 67 223,91 лв. като е взел предвид вида и характера на фактически осъществяваната дейност, платените данъци, такси, вноски и други публични вземания, движението и остатъците по банковите сметки, официалните документи и документите с достоверни данни, търговското значение на мястото, където се извършва дейността, brutните приходи/доходи/оборота, броя на заетите за осъществяване на дейността лица, сключените договори от лицето, получени и извършени доставки и упражнено право на данъчен кредит, както и други доказателства, които можело да послужат за определят основата.

На основание чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ е определен дължимия данък в размер на 6 722,39 лв. На основание чл. 175 ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други публични държавни вземания за невнесените в срок суми е начислена лихва в размер на 4 286,54 лв.

Ревизионният акт е връчен на 11.8.2020 г. лично на жалбоподателя по електронен път. Същият е обжалван пред директора на Дирекция „ОДОП“ с жалба по административен ред вх. № 94-Ц-77/20.08.20 г.

По така подадената жалба решаващият орган е приел, че е житейски оправдано към 1.1.2013 г. лицето да разполага със сума в брой, равна на 5 000 лв., както е взел предвид декларираното, че сумата от продажбата на имота (апартамент) е била на разположение на лицето. За това е взета предвид декларация, в която В. В. Ц. (брат на жалбоподателя) е декларирал, че цялата сума от продажбата е била получена и на разположение на жалбоподателя. При това положение е прието, че от установеното превишаване нар азходите в размер на 67 223,91 лв. следва да се изключат предвидените разполагаеми средства в размер на 17 200 лв., с която сума да се намали данъчната основа. След корекцията установеният данък е в размер на 5 002,30 лв. Констатирано е, че за периода няма подадена годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ и няма начислен и внесен данък в приход на бюджета. По отношение представените договори за заем, решаващият орган е приел жалбата за неоснователна, тъй като липсвали доказателства, че лицата са разполагали с тези суми, източника им и възможността за спестяване на тези средства. Липсвали и доказателства за начина на предоставянето им, разписки или за получаването им по банкова сметка. При тези мотиви е изменен РА като е определен данък в размер на 5 002,39 лв. ведно със съответните лихви.

В хода на съдебното следствие е назначена, приета и неоспорена от страните съдебно-икономическа експертиза. На поставените от жалбоподателя въпроси, вещото лице е посочило, че съгласно ЗВР № Р-22221019008361-020-002/4.5.2020 г. е възложено да бъде извършена ревизия на Ц. В. С.. Обхватът на ревизията е данъка върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ, за периода 1.1.2013 г. до 31.12.2013 г. Вещото лице е посочило, че по делото не са налице документи, от които

да е видно, че жалбоподателят е получил приход или доход от трудова дейност. За периода от 1.1.2013 г. до 31.12.2013 г. лицето е самоосигуряващо се в [фирма], като не е представена ГДД, от която да е видно, че дружеството е реализирало печалба през отчетния период, нито Протокол за разпределение на печалба и квитанция за внесен дивидент. Вещото лице е заключило, че жалбоподателят няма получени доходи и приходи за ревизирания период. Съгласно представените по делото доказателства – 3 броя договори за дарение, описани в табл. 1 от експертизата, същите са с обща стойност 40 000 лв. Представените 4 броя договори за паричен заем от табл. 3, общата им стойност е 46 000 лв. Вещото лице посочва, че общото салдо към 01.01.2013 г. – начална дата на ревизията, като се отразят сумите, които е получил жалбоподателя от физически лица, под формата на заеми и дарения, би била в общ размер на 103 200 лв., към която в.л. е добавило приетите за налични 5 000 лв. в брой, както и 12 200 лв. от продажбата на апартамент. За периода 12.08.2007 г. до 18.12.2008 г. жалбоподателят е получил сума в размер на 40 000 лв. въз основа на три договора за дарение. Вещото лице е посочило, че в случай че бъде прието, че към 01.01.2013 г. лицето е разполагало със сума в брой в размер на 5 000 лв. и се приеме като разполагаема сумата от 12 200 лв., сумите от даренията биха увеличили наличните средства в брой на жалбоподателя към 01.01.2013 г. Това увеличение на началното салдо би довело до намаляване на дефицита на парични средства в края на периода и резултата превишение на разходите над получените приходи ще бъде в размер на -8 570,91 лв. Вещото лице е изчислило, че за периода 07.01.2008 г. до 27.12.2012 г. сумите, получени съгласно договори за заем, са в размер на 46 000 лв. В случай, че бъде прието, че житейски е оправдано, към 01.01.2013 г. лицето да разполага със сума в брой 5 000 лв., както и 12 200 лв. от продажбата на апартамент, сумите от договорите за заем биха увеличили наличните средства в брой на жалбоподателя към 1.1.2013 г. Това увеличение на началното салдо би довело до намаляване на дефицита на парични средства в края на периода и резултата превишение на разходите над получените приходи ще бъде -2 570,91 лв.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 160, ал. 3 от ДОПК съдът дължи произнасяне по съществуващото на спора, като на първо място следва да се разгледа въпросът, налице ли е основание ревизията да бъде извършена по особения ред регламентиран в чл. 122, ал. 1 от ДОПК, като ако се установи, че правилно приходните органи са приели, че ревизията следва да се извърши по реда на чл. 122 от ДОПК, то съдът следва да се извърши преценка, дали размерът на дължимия данък е правилно определен за съответните години.

Обжалваният Ревизионен акт № Р-22221019008361/ 091-001/10.8.2020 г. е издаден от компетентни органи - А. Г. М., началник сектор в ТД на НАП, възложител на ревизията и А. Б. Г., главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията. Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства (Заповед № РД-01-818/10.5.2019 г. /л. 15/), се установява, че А. Г. М. е заемала длъжността - началник сектор в ТД на НАП.

Настоящият съдебен състав намира, че ревизионният акт е издаден от органи по приходите, посочени в нормата на чл. 119, ал. 1 от ДОПК, в сила от 1.1.2013 година -

органът, възложил ревизията и органът по приходите, определен за ръководител на ревизията. Безспорно тази промяна в органите, които могат да издават ревизионен акт (с оглед предишната редакция на разпоредбата) водят и до промяна в самия ред за издаване на акта, както и до промяна в самата процедура по издаване на РА. Измененията на чл. 119 от ДОПК, са в сила от 01.01.2013 година и засягат само и единствено образуваните след тази дата ревизионни производства. Ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизия /аргумент от разпоредбата на чл. 112, ал. 1 от ДОПК/. В конкретния случай, ревизионното производство е образувано на 18.12.2019 г., т.е. след влизане в сила на цитираното изменение на нормата на чл. 119, ал. 1 от ДОПК и същото е приключило по реда на измененията, цитирани в тази правна норма, което обуславя и издаването на РА от компетентни органи по смисъла на сочената разпоредба.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл. 120, ал. 1 ДОПК задължителни реквизити - името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад, който е вътрешно служебен акт. Ревизионният доклад е подписан от всички органи, които са участвали в ревизионното производство. В ТР № 5/22.6.2015 г. на ВАС е посочено, че „макар че ревизионният доклад е основен акт във фазата на извършване на ревизионното производство, той е процесуален акт по смисъла на чл. 21, ал. 5 АПК. Независимо че разпоредбата на чл. 120, ал. 2, изр. първо от ДОПК сочи, че той се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него, то от това не следва, че законодателят е предвидил изискване волята на издателя на ревизионния акт да се наслажда върху волята на съставителите на ревизионния доклад и в тази кумулативност на двете волеизявления да се упражнява съвместна компетентност за издаването на ревизионния акт“.

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 1 от ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи оспорващият. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл. 124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирувания субект.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 - т. 7 от ДОПК. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че за процесните данъчни периоди по отношение на ревизираното лице е констатирано, че са налице данни за укриване приходи / обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК/. Това обстоятелство е налице „доколкото лицето не е доказало притежанието на парични суми, произхода им, не е подавало декларация по чл. 50 ЗДДФЛ и не е поучавало трудово възнаграждение, но е направило разход за покупка на апартамент на стойност 60 000 евро.

В процесния случай с уведомление по чл. 124 от ДОПК /л. 53/, жалбоподателят е уведомен, че в хода на ревизията е констатирано, че през 2013 г. е извършен разход за придобиване на недвижим имот, находящ се в Германия, [населено място] на стойност 60 000 евро, за които не е установен деклариран доход, поради което е установено наличието на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Предвид изложеното данъкът върху доходите за 2013 г. е определен по реда на чл. 122 от ДОПК. Уведомлението е редовно връчено на 30.6.2020 г. по електронен път / видно от приложения документ на л. 53 от делото. Следователно, процедурата по чл. 124, вр. чл. 122 от ДОПК се явява спазена.

От ревизираното лице не са представени писмени обяснения и доказателства за наличните парични средства в брой към 1.1.2013 г. В хода на производството за съпоставка на имуществото и доходите на физическото лице е предоставена възможност да декларира факти и обстоятелства, които са му станали известни във връзка с това производство. На лицето е дадено правото да декларира начални и крайни салда на сумите в брой за ревизирания период, както и да представи доказателства. За ревизирания период жалбоподателят се е осигурявал като самоосигуряващо се лице, без да получава възнаграждения за положен труд.

Съдът споделя доводите на ревизиращият екип, с които не са кредитирани договорите за дарение и парични заеми. Първоначално жалбоподателят е декларирал, че не е получавал или предоставял безвъзмездно суми, договорите са представени в по-късен етап, едва след като е установено закупуването на недвижимия имот, с парични средства, за произхода на които няма доказателства. Прието е, че тези договори са частни писмени документи, създадени в полза на ревизираното лице, без доказателствена сила. Не са кредитирани и договорите за заем, тъй като не са представени доказателства за преведени суми по банкова сметка на Ц. В. С.. Същият няма подадени декларации по чл. 50 ЗДДФЛ, в които да е декларирал заемите съгласно законовите изисквания. Видно от представените договори за заем, например тези на л. 67 и 69, в тях изрично е посочено, че същият се предоставя по банков път, но доказателства за това не са налице. По същите друга част от договорите е уговорена лихва от 4%, като не са представени доказателства, че лицето ги е върнало заедно с уговорената лихва. Това разколебава тезата на лицето, че паричните средства са били налични към 1.1.2013 г. Следва да се подчертае, че лицата, предоставили паричните средства в заем, също не са декларирали съгласно чл. 50 ЗДДФЛ предоставянето на тези суми. Не са

налице доказателства, за съхранението на тези суми – освен, че са преведени по банков път, няма данни как са съхранявани, а и че са били върнати в уговорения срок. Ревизията е извършена в период след като срока на всеки един договор за заем е бил изтекъл, но жалбоподателят не представя доказателства не само за реалното им получаване, но и за връщането им.

Споделя се мнението на ревизиращият екип, че същите са създадени за целите на ревизионното производство. По отношение договорите за дарение, липсват доказателства, че лицето, предоставило даренията действително е разполагало с такива парични суми. Липсват писмени документи, доказващи че И. Т. Ц., ЕГН [ЕГН] реално е разполагал със сумата от 40 000 лева, като лични спестявания, с оглед предоставянето им като дарение на жалбоподателя за периода 2007 - 2008 г. Няма данни по отношение на жалбоподателя за съхранение на такава сума по банков път. Следователно, наличието на договор за дарение, без приемо-предавателен протокол за сумите, не може самостоятелно да послужи като категорично доказателство за предоставянето на сумата от И. Т. Ц. на жалбоподателя и обосновано приходните органи не са кредитирали тези документи.

С оглед гореизложеното законосъобразен е извода на ревизиращият екип, че е налице превишаване на разходите със 67 223,91 лв. Със своето решение директорът на дирекция „ОДОП“ е изключил от тази сума предвидените разполагаеми средства в размер на 17 200 лв., представляващи 5 000 лв. начално салдо, с разполагането от страна на жалбоподателя е житейски обосновано, както и сумата от 12 200 лв. за прехвърления апартамент в [населено място], която сума изцяло е получена и разполагаема от жалбоподателя. При това положение за периода 1.1.2013 г. до 31.12.2013 г. законосъобразно е определен данък в размер на 5 002,39 лв., ведно със съответните лихви.

По тези съображения съдът намира жалбата на Ц. В. С. за неоснователна. Ревизионният акт и решението на директора на дирекция „ОДОП“ са законосъобразни, като не са налице отменителни основания по чл. 146, т.1-5 от АПК. Разноски не са претендирани от страна на ответника, поради което съдът не следва да присъжда такива.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 21 състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Ц. В. С., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 5, ап. 40, срещу Ревизионен акт № Р-22221019008361-091-001/10.8.2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., изменен с Решение № 1797/26.11.2020 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., при ЦУ на НАП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаване на страните за

изготвянето му.

СЪДИЯ: